

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9,5. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 30. november 2010
Tidspunkt: Kl. 16.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V),
Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Anne Grete
Holmsgaard (SF), Meta Fuglsang (SF), Lone Dybkjær
(RV)

Desuden deltog: Justitsminister Lars Barfoed

FO Punkt 1. Forhandlingsdirektiver vedrørende aftalen mellem EU og USA om databeskyttelse

– Vedtagelse

KOM [2010] 0252

EU-note (10) - E 9 (notat af 2/11-10)

Rådsmøde 3051 - bilag 4 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) - bilag 112 (foreløbigt referat fra mødet 26/11-10)

EUU alm. del (10) - bilag 94 (side 195, udgik af dagsordenen for mødet i EUU 5/11-10)

Kommissionens pressemeddelelse fra 26. maj 2010:

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/609&type=HTML>

Udkast til Rådets forhandlingsoplæg til Kommissionen - offentliggjort på det hollandske parlaments hjemmeside:

http://www.eerstekamer.nl/europeesvoorstel/com_2010_252/2_en/document/f=/viiajy61zde1.pdf

Notat fra den svenske regering til Riksdagen:

http://www.riksdagen.se/webbnav/?nid=251&doktyp=fpm&dok_id=GX06FPM100&rm=2009/10&bet=FPM100

Justitsministeren: Jeg vil gerne indlede med at takke udvalget for, at vi med så kort varsel har mulighed for at mødes igen. Jeg skal også beklage det. Det skyldes altså skiftende informationer om, hvordan denne sag om aftalen med USA om databeskyttelse kommer til behandling.

Grunden til, at jeg har bedt udvalget om at mødes igen, er, at sagen om EU-USA-aftalen om databeskyttelse har udviklet sig, siden jeg redegjorde for sagen i fredags her i udvalget. Der er nu mulighed for, at forhandlingsmandatet alligevel skal vedtages på rådsmødet om retlige og indre anliggender i Bruxelles, der – som udvalget bekendt – afholdes torsdag og fredag i denne uge.

Når jeg nu siger, at der er mulighed for, at forhandlingsmandatet skal vedtages, så skyldes det, at formandskabet har lagt op til en drøftelse af visse udestående spørgsmål, og på baggrund heraf vil formandskabet vurdere, om der er et kvalificeret flertal på rådsmødet for mandatet. Disse udestående spørgsmål drejer sig om den kommende generelle aftales anvendelsesområde i forhold til allerede gældende aftaler, som de enkelte medlemslande måtte have indgået med USA, og hvorvidt den kommende aftale skal være en blandet aftale. Dette vender jeg tilbage til om et øjeblik.

Jeg forelægger sagen for udvalget med henblik på forhandlingsoplæg. Dette skal ses i lyset af, at aftalen muligvis ender som en såkaldt "blandet aftale". Dette vil i givet fald – med få ord – betyde, at den generelle aftale skal være bindende både for EU og for de enkelte medlemsstater. Hvis aftalen bliver indgået som en blandet aftale, vil den være bindende for Danmark som en folkeretlig aftale. Dette spørgsmål drøftes fortsat og er således ikke afklaret.

Jeg vil gerne sige, at jeg finder det utilfredsstillende, at der ikke er tilstrækkeligt klare signaler. Det er meget vanskeligt som minister at forberede sig til et rådsmøde, når signalerne dernedefra er så skiftende, som de er. Det er selvfølgelig også en stor ulempe for udvalget. Jeg har tænkt mig at gøre opmærksom på dernede, at det ikke er en tilfredsstillende måde, man har forberedt mødet på – hverken for mig eller for det danske parlament.

Der er endvidere – som jeg var inde på i fredags – fra EU's side helt generelt endnu ikke taget stilling til spørgsmålet om hjemmel for den generelle aftale, som forhandlingsmandatet handler om. Da den kommende generelle aftale imidlertid vil skulle finde anvendelse inden for det politimæssige og retlige samarbejde, er der meget, der taler for, at den vil være omfattet af det danske retsforbehold.

Det vil altså sige, at hvis resultatet af drøftelserne på rådsmødet måtte blive, at der ikke bliver tale om en blandet aftale, så vil Danmark efter alt at dømme på grund af retsforbeholdet ikke være omfattet af aftalen.

Som jeg nævnte i fredags, vil den generelle aftale, som mandatet giver Kommissionen mulighed for at forhandle, ikke i sig selv indebære en ret til at udveksle personoplysninger mellem EU og USA. Det er derimod tanken, at aftalen skal indeholde de generelle databeskyttelsesretlige principper, som vil kunne lægges til grund ved kommende konkrete aftaler om udveksling af personoplysninger mellem EU og USA. Det vil være aftaler som f.eks. SWIFT-aftalen om udveksling af betalingsoplysninger.

Som nævnt er der visse forhold vedrørende forhandlingsmandatet, som endnu ikke er afklaret. Jeg vil dog gerne præcisere, at de udestående forhold ikke vedrører de overordnede databeskyttelsesretlige principper. Der synes således at være enighed blandt medlemsstaterne om, hvordan oplysninger må behandles, om de registreredes rettigheder samt om begrænsningerne i adgangen til at videreoverføre oplysninger til tredjelande.

Forhandlingsmandatet lægger op til, at bl.a. følgende databeskyttelsesprincipper skal udmøntes i den generelle aftale:

- Personoplysninger skal overføres og behandles ud fra veldefinerede, udtrykkelige og berettigede formål inden for rammerne af aftalen. Det vil sige med henblik på forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger mv., og personoplysningerne må ikke senere behandles på en måde, som er uforenelig med de nævnte formål.
- Aftalen skal indeholde en forpligtelse til at fastsætte passende frister for sletning.
- Behandling af følsomme personoplysninger om f.eks. racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning skal kun være tilladt, hvis der er strengt nødvendigt, og hvis den nationale lovgivning indeholder passende sikkerhedsforanstaltninger.
- Der skal fastlægges procedurer, som gør det muligt for de uafhængige offentlige myndigheder med ansvar for databeskyttelse i EU og USA at bistå de registrerede med at udøve deres rettigheder i henhold til aftalen, herunder især retten til indsigt, berigtigelse, sletning og klageadgang.

For så vidt angår de registreredes rettigheder vil aftalen ifølge forhandlingsmandatet bl.a. skulle indebære:

- Ret til information om formålet med behandlingen.
- Ret til berigtigelse, blokering og sletning.
- Ret til som udgangspunkt at få oplysninger om formålet med behandlingen, navnet på den dataansvarlige, samt hvilke kategorier af personoplysninger der behandles.
- Ret til prøvelse ved en administrativ instans såvel som domstolsprøvelse.

Særligt om videreoverførsel af oplysninger til et tredjeland lægger mandatet op til, at en sådan videregivelse forudsætter følgende:

- Behandlingen i tredjelandet skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne og betingelserne i aftalen.
- Der skal indhentes forudgående samtykke fra det oprindeligt afgivende land.
- Tredjelandet skal have et passende databeskyttelsesniveau.
- Den registrerede skal så vidt muligt underrettes.

FO Som jeg sagde i fredags, er vi fra dansk side samlet set positive i forhold til forhandlingsmandatet.

Dette skyldes hovedsageligt, at mandatet gerne skulle lede frem til en generel aftale mellem EU og USA om nogle grundlæggende databeskyttelsesprincipper, der samlet set vil skabe et godt, robust udgangspunkt for fremtidige aftaler om udveksling af personoplysninger. Heriblandt kan særligt fremhæves principperne om formålsbegrænsning, retten til domstolsprøvelse og begrænsningerne vedrørende videreoverførsel til tredjelande.

Grundtanken i mandatet vil være, at der i forholdet mellem EU og USA som udgangspunkt skal gælde de samme principper, som gælder internt i EU, når det drejer sig om udveksling af personoplysninger som led i forebyggelse, efterforsk-

ning og forfølgning af kriminalitet, herunder terrorisme, inden for det politimæssige og retlige samarbejde.

Som jeg ligeledes var inde på i fredags, kan jeg nævne, at Europa-Parlamentet tidligere har givet udtryk for, at der bør forhandles en generel databeskyttelsesaf- tale med USA, således at fremtidige konkrete aftaler om udveksling af personop- lysninger mellem EU og USA – som f.eks. SWIFT-aftalen om udveksling af beta- lingsoplysninger og PNR-aftalerne om udveksling af passageroplysninger – har det fornødne databeskyttelsesretlige grundlag.

Afslutningsvis vil jeg i øvrigt kort bemærke, at formandskabet har prioriteret ved- tagelsen af forhandlingsmandatet, og at det er muligt – afhængigt af de udestå- ende og noget tekniske spørgsmål om anvendelsesområdet for aftalen – at der bliver lagt op til en vedtagelse med kvalificeret flertal på rådsmødet.

Dette vil indebære, at Kommissionen muligvis bemyndiges til at indlede forhand- lingen, selv om enkelte lande stemmer imod vedtagelsen af forhandlingsmanda- tet.

I den sammenhæng finder jeg anledning til at præcisere, at der ikke er praksis for at forelægge sager for udvalget med henblik på forhandlingsoplæg, når der først er indhentet forhandlingsoplæg til, at vi fra dansk side kan støtte, at EU indleder forhandlinger med en tredjepart. Sagen vil således ikke senere i forløbet – det vil sige når der er forhandlet en generel aftale på plads – blive forelagt for udvalget med henblik på forhandlingsoplæg, medmindre det oprindelige forhandlingsop- læg undtagelsesvist ikke vurderes at være dækkende for forhandlingsresultatet. Den generelle aftale vil dog under alle omstændigheder blive forelagt udvalget til orientering. Jeg præcisere dette, fordi vi havde en meningsudveksling om, hvor- vidt aftalen ville komme tilbage til udvalget igen, hvilket jeg bekræftede at den ville. Men praksis er altså den, som jeg tilkendegiver her. Det er klart, at hvis jeg havde tilkendegivet, at den ville komme tilbage til udvalget, og jeg havde fået et mandat på det grundlag, så ville den være kommet hertil. Men nu synes jeg lige, jeg ville præcisere, hvad der egentlig er praksis i den slags sager.

Jeg håber, at denne mere uddybende redegørelse for sagen har givet udvalget et bedre grundlag for at vurdere sagen.

Lone Dybkjær indrømmede, at der unægtelig var stor forskel på de oplysnin- ger, justitsministeren har givet i dag, og det, han forelagde for Europaudvalget i fredags. Hun spurgte, om der var nogen uoverensstemmelser med det, han oplyste i fredags. Hun mente, det viste berettigelsen af, at udvalget ikke gav mandat i fredags, og at der så kom et ekstraordinært møde i Europaudvalget. Hun forstod, at det er det overordnede grundlag for aftaler om udveksling af oplysninger, man er i færd med at aftale. Hun ville gerne vide, hvordan dette overordnede grundlag forholdt sig til SWIFT-aftalen. Er det stærkere eller svagere end SWIFT-aftalen, og skal den genforhandles?

Hvad er forskellen på, at Danmark er bundet af en eventuel aftale i henhold til EU-reglerne eller i henhold til reglerne om folkeretlige aftaler – bortset fra at vi har et retsforbehold.

Hun havde læst det svenske papir og det hollandske papir og forstod, at Sverige er positivt indstillet, men kunne ikke finde ud af, hvordan Holland stillede sig.

Hun spurgte, om det er rigtigt, at vi ikke kender de andre landes stillingtagen.

I det fortrolige samlenotat, som er udarbejdet til dette møde, står der på side 4, at udlevering af personoplysninger af bl.a. racemæssig karakter kun skal være tilladt, hvis det er strengt nødvendigt. På den baggrund spurgte hun, hvornår man kan forestille sig, at man vil udlevere den slags oplysninger.

Hun spurgte med henvisning til side 5, hvordan den registrerede kan have nogle rettigheder, hvis det handler om at afsløre forbrydelser.

Der står, at kravet om formålsbegrænsning – i modsætning til de andre krav – kun kan fraviges under helt særlige omstændigheder. Hun ville gerne vide, hvilke helt særlige omstændigheder man tænkte på. I øvrigt mente hun generelt, det kunne være gavnligt, hvis man kunne eksemplificere, hvad de forskellige bestemmelser betød i praksis.

Lone Dybkjær henviste til det fremsendte foreløbige referat af mødet i fredags, hvoraf det fremgik, at der havde været en diskussion med Per Clausen om domstolsprøvelse. Hun spurgte, hvilken form for domstolsprøvelse der er tale om.

Pia Adelsteen sagde, at for hende gav det heller ingen mening, at den registrerede har en række rettigheder, bl.a. til at få at vide at han er registreret, når han er registreret som led i forebyggelse, efterforskning og forfølgning af kriminalitet.

Hun spurgte, om det er sådan, at hvis der er et flertal i Rådet, vil Kommissionen få forhandlingsmandat til at indlede forhandlinger. Vil resultatet så gælde for Danmark, hvad enten vi har et retsforbehold eller ej?

Den databeskyttelse, vi har i Danmark, udspringer af et EU-direktiv. Er det de samme regler, som vil blive gældende i forhold til USA?

Kim Mortensen syntes, justitsministeren var lidt svævende med hensyn til den videre procedure, og spurgte, om det gør nogen forskel, om sagen vedtages med kvalificeret flertal eller i enighed.

Han mente ikke, der havde været større modstand i Europaudvalget mod at indlede disse forhandlinger med USA. Men i fredags var der stort set tale om at udstede en blankocheck. Nu har udvalget imidlertid fået flere oplysninger. I den forbindelse nævnte han, at der i samlenotatet står: "Personoplysninger skal være formålstjenlige, relevante og have et passende omfang i forhold til de formål, hvortil de indsamles og/eller viderebehandles." Han mente, spørgsmålet om relevans var meget vigtigt, for selvfølgelig skal der kunne ske udveksling af oplysninger, når det er relevant.

Han havde forstået justitsministeren bemærkning om at vende tilbage til udvalget sådan, at hvis der kommer en aftale, der ligger inden for de punkter, justitsministeren har opregnet, så skal der ikke gives et nyt forhandlingsoplæg, men hvis der laves en aftale, der ligger uden for disse punkter, så skal justitsministeren vende tilbage til udvalget og forelægge et nyt forhandlingsoplæg.

Meta Fuglsang spurgte, hvor i forløbet der vil være adgang til den retslige prøvelse, der omtales i sidste punkt i afsnit 2.2.2.

På hende virkede det, som om EU lægger vægt på datasikkerhed og ønsker, at aftalen skal leve op til den datasikkerhed, der gælder i EU, og at man er bange for, at man skal give for mange oplysninger til USA. Derfor spurgte hun, hvordan aftalen forholder sig til den retssikkerhed, vi har i dag i EU.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, hvordan behandlingen af oplysninger vil foregå, når de er kommet til USA. Der står, at de ikke senere må behandles på en måde, som er uforenelig med aftalens formål. Hun spurgte, hvem der overvåger det, og hvem der kontrollerer det. Hun tilføjede, at så vidt hun kunne forstå, er der rimeligt åbne døre, når det gælder formidling af data i USA. Skal overlevering af data til tredjelande forelægges en dommer, før de bliver overleveret, eller er meningen, at man kan bede om en retslig prøvelse, hvis man finder ud af, at data er overleveret?

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at bortset fra det, han sagde om at vende tilbage til Europaudvalget, var der ikke uoverensstemmelse mellem de hovedretningslinjer, han refererede i fredags, og det, han sagde i dag. Han havde blot kunnet være mere konkret i dag.

Med hensyn til SWIFT-aftalen ville han mene, at ved en revision af SWIFT-aftalen ville man tage hensyn til det, der står i den generelle aftale, men han ville ikke mene, at man behøvede tage SWIFT-aftalen op, alene fordi der kom en aftale. I øvrigt gjorde han opmærksom på, at SWIFT-aftalen hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Materielt er der ikke nogen forskel på de forpligtelser, Danmark har, når der er tale om en folkeretlig aftale og en EU-retlig aftale. Vi er ikke omfattet, hvis det bliver en EU-retsakt, men hvis det bliver en blandet aftale, er vi omfattet.

Justitsministeren kunne heller ikke redegøre fuldt ud for det hollandske papir.

Vi kender ikke alle landes holdninger på nuværende tidspunkt. Det gør Kommissionen og formandskabet heller ikke. Det er derfor, de gerne vil have en dialog på rådsmødet.

Med hensyn til, hvornår det er strengt nødvendigt at udveksle oplysninger om racemæssigt tilhørsforhold og filosofiske overbevisning m.v., ville justitsministeren mene, at det er noget, der vil blive udmøntet nærmere i de aftaler, der måtte blive indgået. Han kunne forestille sig, at det kunne være nødvendigt for at identificere nogen nærmere, eller at det kunne være nødvendigt i forhold til nogle former for politisk motiveret kriminalitet og terrorisme.

Med hensyn til den registreredes rettigheder vil formålet med at udveksle oplysningerne have betydning for, hvilke rettigheder den registrerede vil få.

Justitsministeren gjorde opmærksom på, at aftalen ikke kun drejer sig om udveksling af oplysninger, når der er tale om suspekke forhold, men f.eks. også om oplysninger om folk, der skal flyve.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen og Meta Fuglsang, at det er de samme hovedregler, der gælder her, som vi kender i EU, når det gælder retsbeskyttelse. De er også reflekteret i den danske lovgivning.

Justitsministeren svarede Kim Mortensen, at en beslutning i Rådet træffes med kvalificeret flertal, men vi må forstå formandskabets intentioner sådan, at man kun vil gennemføre en afstemning, hvis man konstaterer, at der vil være et kvalificeret flertal.

Justitsministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at domstolsprøvelse ikke er noget, der sker automatisk, men den registrerede har ret til at få en domstolsprøvelse af, om registreringen er lovlig eller anvendelsen af oplysningerne er lovlig.

Aftalen skaber et grundlag for fremtidige aftaler mellem EU og USA. Den vil være en slags grundlov. Så behøver man ikke diskutere det, hver gang man skal indgå en aftale om dataudveksling.

Lone Dybkjær spurgte, hvilke aftaler EU har med USA i dag, og om Danmark har nogle separate aftaler. Hvad kan man forestille sig bliver det næste, der skal træffes aftale om?

Hun spurgte, om "overliggeren" ligger over eller under den, der gælder i henhold til SWIFT-aftalen.

Hun forstod på EU-konsulenten, at der ikke står noget i det hollandske papir om, hvordan Holland stiller sig. Men hun forstod, at Sverige var positiv, hvilket hun bad justitsministeren bekræfte. Er det virkelig rigtigt, at vi ikke på vandrørerne kender noget til, hvordan andre lande vil stille sig?

Pia Adelsteen tog udgangspunkt i justitsministerens bemærkning om, at aftalen skal være en grundlov for dataudveksling og ligge til grund for fremtidige aftaler, og spurgte, om disse så vil blive forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg.

Det, justitsministerens sagde om blandede aftaler, åbnede efter hendes opfattelse en ladeport for, at man blot kunne lave blandede aftaler, og så gælder vort retsforbehold pludselig ikke.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at når personoplysningerne skal være formålstjenlige, relevante og have et passende omfang i forhold til de formål, hvortil de indsamles, så må der vel være nogle sager, hvor dette skal forelægges for en dommer, inden de videregives til USA.

Hun spurgte, hvordan vi sikrer os, at de oplysninger, vi videregiver til USA, ikke flyder rundt i systemet, idet hun ikke tænkte på WikiLeaks-sagen, men på, at også før denne var oplysningerne faktisk til rådighed for et meget stort antal amerikanere.

I opfølgning af Lone Dybkjærs spørgsmål om SWIFT-aftalen spurgte hun, om noget af det, vi sloges for at få ind i SWIFT-aftalen, nu skal tages ud, eller om det, der står i rammeaftalen, bliver bedre.

Formanden gjorde opmærksom på, at SWIFT-aftalen ikke er endeligt godkendt, og at budgettet for SWIFT heller ikke er godkendt.

NOT Justitsministeren sagde til Lone Dybkjær, at han ikke var i besiddelse af en udtømmende liste over, hvilke aftaler vi har. Men han lovede at fremsende et notat om det. Han kunne heller ikke svare på, hvad den næste aftale ville komme til at dreje sig om.

Justitsministeren vidste ikke, om den generelle aftale var stærkere eller svagere end SWIFT, men meningen med den generelle aftale er jo at styrke enkeltpersoners rettigheder. Det er faktisk Europa-Parlamentet, som har bedt om, at der bliver lavet en sådan aftale. Justitsministeren ville mene, at udgangspunktet er, at man ikke skal ændre SWIFT, men man kan naturligvis konkret beslutte, at denne aftale eller andre aftaler skal tages op til revision.

Han forstod, at Sverige var positiv, men kendte ikke de andre landes holdning. Det skyldes måske, at sagens forberedelse har været en lille smule kaotisk.

Det vil være et krav i aftalen, at der bliver ført kontrol med, om databeskyttelsesstandarderne bliver overholdt, og det vil også være et krav, at kontrollen skal udføres af flere uafhængige myndigheder. Disse myndigheder skal have ret til at lave undersøgelser og ret til at intervenere samt indlede retsforfølgning. De kan også gøre kompetente retsmyndigheder opmærksom på det, hvis databeskyttelsesstandarder overtrædes. De uafhængige offentlige myndigheder skal også behandle klager, som er indgivet af enkeltpersoner vedrørende beskyttelse af rettigheder. Hvis den uafhængige myndighed mener, der skal ske en domstolsprøvelse, eller hvis nogle af de registrerede ønsker, at der skal ske en domstolsprøvelse, skal det ske.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen vedrørende blandede aftaler, at det ikke er sådan, at EU blot kan lave nogle blandede aftaler og dermed køre vort retlige forbehold over, når EU laver retsakter. Her drejer det sig om en aftale med USA, og hvis det bliver en blanded aftale, er vi folkeretligt forpligtet af den, men det forudsætter, at vi selv tiltræder den.

Lone Dybkjær syntes, regeringen, inden den tager til mødet, bør overveje, om de eksisterende aftaler er gode nok, eller om de skal have et løft. Hvis de er bedre, skulle pokker da lave en aftale.

Hun spurgte til den videre procedure og ville specielt gerne vide, om Europa-Parlamentet kommer ind igen.

Meta Fuglsang spurgte, om man kunne tage eksisterende aftaler op igen, hvis de var dårligere end det, der kommer til at stå i den generelle aftale.

Hun havde forstået, at det var uklart, om aftalen er omfattet af retsforbeholdet eller ej. Hvis den ikke er omfattet, hvad gør vi så?

Justitsministeren sagde med hensyn til sagens videre forløb, at Parlamentet skal godkende aftalen i sidste ende, når den er indgået.

Justitsministeren svarede Meta Fuglsang, at hvis det ikke bliver en blandet aftale, og den derfor vil være omfattet af vort retlige forbehold, er vi ikke forpligtet. Men vi vil interessere os for, hvad der står i aftalen – idet vi i meget stor udstrækning mener, det er fornuftigt – og indbygge det i kommende aftaler med USA. Men vi har selvfølgelig frihed til at sige, at vi ønsker yderligere regler.

Lone Dybkjær spurgte, om Europa-Parlamentet til sin tid skal godkende aftalen med normalt flertal eller med et flertal af sine medlemmer.

Hun gik ud fra, at aftalen skulle ratificeres i Folketingssalen. Hun forstod, at justitsministeren var interesseret i at blive bundet af aftalen – altså at det bliver en blandet aftale.

Pia Adelsteen forstillede sig den situation, at vi vil tiltræde aftalen, og spurgte, om det så skal være med et flertal i Folketingssalen eller med et flertal i Europaudvalget eller ved en folkeafstemning.

NOT **Justitsministeren** måtte erkende, at på stående fod vidste hverken han eller hans embedsmænd, hvordan afstemningsreglerne i Europa-Parlamentet var i en sådan sag. Men han ville naturligvis undersøge det.

Han bekræftede, at han mente, det er fornuftigt, at Danmark får mulighed for at tilslutte sig sådan en blandet aftale, da han syntes, det var fornuftige principper, der ligger til grund. Hvis Danmark indgår nogle aftaler, som er væsentlige, skal de vedtages i Folketinget i henhold til grundloven.

Lone Dybkjær pegede på, at det ikke er ligegyldigt, om der i Europa-Parlamentet blot kræves almindeligt flertal eller et flertal af samtlige medlemmer. Derfor syntes hun, justitsministeren burde undersøge spørgsmålet, inden han tager til rådsmødet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det. Hun tilføjede dog, at hun havde lovet Enhedslisten at sige, at de ville have stemt imod, hvis de havde deltaget i mødet.